

Strelený? Nezaškodí

Pri večeri sa príde šéf hotela opýtať, či je všetko v poriadku a odpoveď ho poteší. Reportér Profitu mu však vyčíta skromnosť, lebo **trojhviezdičkový hotel Gasthof Krone** má štvorhviezdičkovú úroveň. Dietmar Nussbaumer však vysvetľuje, že k štyrom hviezdikám chýba v izbe televízor. Reportér si to nevšimol a riaditeľ sa usmeje. Televízor nechýba väčšine hostí.

[autor - Ján Blažej, Hittisau, Rakúsko]

Televízorov má v pivnici sedem, ak niekto chce, o niekoľko minút ho má v izbe. Boli však dosť zbytočnou investíciou. Mesačne si ich žiada zo päť hostí. Ostatní chcú svätý pokoj. Čo však v izbe hľadajú okamžite, je pripojenie na internet. Dovoľka-nedovoľka, polhodinka s e-mailami a internetom je pre túto klientelu nevyhnutnosť. Aj vo wi-fi časoch bolo treba ísť do izieb rozvodmi. Gasthof Krone je mohutná drevená stavba a drevo je kvalitný izolant.

NA DOBÍJANIE BATÉRIÍ. Do hotela prichádzajú najmä rakúski, švajčiarski a nemeckí podnikatelia, manažéri, bankári, zopár umelcov, spoluzakladateľ firmy Hugo Boss, horolezec i osobný lekár Reinholda Messnera. Zväčša solventná klientela, stredný vek a vyššie, ktorá má svoje nároky na oddych. Tichá izolácia v západorakúskej podhorskej dedinke Hittisau s 1 700 obyvateľmi ich spája. Vo výške osemsto metrov dobíjajú batérie. Skôr než obsahom kufra sa začne hosť preberať poltuctom cédečiek vedľa prehrávača. Klasika, najmä klavír, komorná hudba a džez. Starostlivý výber tónov na relax a rozjímanie. Pri odchode však cédečka robia problémy, viacerí hostia si

ich chcú kúpiť. „To som nedocenil,“ smejie sa Dietmar Nussbaumer. „Asi v recepcii zriadim malý predajný pult.“ Ešteže si nechcú kupovať aj staré knihy z originálnej knižnice v staručkom detskom kočíku.

HOTEL, KTORÝ MÁ PRÍBEH. Sedem rokov sa v hoteli Krone od svokrovcov učil, ako sa robí dobrý hotel, až mu odovzdali kľúč od rodinného kráľovstva. Vedie jeden z mála hotelov, ktoré majú o sebe napísanú vlastnú knihu. Nie nudné propagačné bla-bla, ale rozprávanie o horách, dreve, tesároch a stolároch, ktorí prerábali túto stavbu. O ľuďoch, ktorí vďaka tomu, čo dokážu, v pohode prežívajú aj

v období lacnej masovej veľkovýroby. Keď rekonštruovali prednú časť 170-ročnej masívnej štvorposchodovej stavby, zhodli sa na tom, že hotel musí mať domácky vzhľad zvonku i zvnútra, aby poskytoval vládnu pokojnú atmosféru.

Pri vchode do každej izby je tabuľka so zoznamom štrnástich firiem aj s uvedením, kto čo dodal. Z miestneho nábytkárstva Markusa Faissta sú postele a drevený nábytok, vstavané skrine a nábytok do kúpeľne pochádza zo stolárstva Rüscher v susednej dedine. Presne na mieru. Viem, kto dodal okná, dvere a zárubne, čalúnený nábytok, kto vymaloval do pomarančova nádhernú modernú kúpeľňu, kto dodal a kto položil prírodný kameň na podlahu.

ČARO VIDIÉČANOV. Helene Nussbaumerová predstavuje už tretiu generáciu majiteľov a s manželom Dietmarom pri prestavbe ani na okamih neuvažovali o celorakúskom zozname dodávateľov. Stačili im hittisauké adresy. Miestni sú remeselníci a malé firmy, kde sa vzťah v ručnej práci dedí, miestny je architekt, dizajnér, členovia Pracovného spoločenstva Bregenzerwald. Makali tri posledné mesiace minulého roka. Potom všetkých pani Helene, majiteľka a súčasne perfektná hotelová kuchárka, zavolala na slávnostnú dedinskú večeru so zemiakovou polievkou, kapustovými haluškami, klobáskami, zemiakovým šalátom, bravčovým pečeným s kapustou a domácim koláčom. Ale všetko takmer vychladlo.

Chlapi najprv poohmatávali každú stoličku a stôl v reštaurácii, zisťovali, ako pasujú čapy, ako sa trafili s farbou dreva a le-

tokruhmi na strope a na obkladoch stien. Kde sa dalo, nakukli aj zospodu. Až potom si pripili.

Ich spoločenstvo bude mať už desať rokov a tvorí ho už deväťdesiat tri ľudí a firiem z Bregenzerwaldu. To je jeden zo šiestich regiónov vo Vorarlbergu, najneúspešnejšej a najmenej spolkovej republiky v Rakúsku. Spoločenstvo tvoria vidiecki remeselníci, čo sa nerozutekali do pásových výrobní sériového nábytku a ďalšieho vybavenia.

HRDÍ NA TO, ČÍM SÚ. Veľké reťazce sa s hotovými drevenými konštrukčnými prvkami domov a interiérovým zariadením do vorarlberskej horskej republiky ani netlačia. Je malá, čiže nijaký veľký biznis a navyše miestni objednávajú miestnym výrobcom držia chrbát. Nie z lokálpatriotizmu či solidarity, ale preto, že získajú kvalitu prírodného materiálu a ručnej práce. Nijaká drevotrieska, ale poctivý dub, borovica, smrek, drahá miestna biela jedľa. Drevo sa nikdy nebude krútiť ani praskať, pretože je akurátne vysušené a dosušené dokonca v počítačom riadenej sušiarňi. Presné čapy nepotrebnú pomoc kovových skrutiek.

„Každá posteľ v každej hotelovej izbe vás prežije!“ Takú slovnú garanciu dal nábytkár M. Faisst hotelierovi D. Nussbaumerovi. Hoci hotelier má ešte len tridsaťpäť rokov a dobré zdravie. Miestna zanovitosť získala dokonca aj podporu z fondov globálnej Európskej únie za to, že zmysluplne rozvíja miestne remeslá.

Domáci remeselníci zariadenovali aj tri ďalšie miestne hotely, štyri penzióny a desiatky privátov a gazdovských dvorov presta-

» **Nebolo to vôbec lacné, ale aspoň nemusím nábytok vyhadzovať každých päť rokov, čo tiež niečo stojí**
Dietmar Nussbaumer

vaných pre turistov. Napriek tomu sa ich zariadenie podobá iba kvalitou.

CENA ORIGINALITY. „Samozrejme, že to vôbec nebolo lacné, ale aspoň nemusím nábytok vyhadzovať každých päť rokov, čo tiež niečo stojí,“ myslí si hotelier. K týmto počtom pridá aj logiku vidieckeho gazdu: „Veľkodávateľia prišli s krásnymi cenami, ak vezmem balíček s výbavou, ktorú si predstavujú, že v hoteli potrebujem. Postele, najmä ak kúpim pre desať izieb, sú, samozrejme, za sympatickú cenu, k tomu však v balíčku výhod musím vziať aj kopy drahých drobností, ktoré vôbec nepotrebujem. A už cena rastie.“

Tvrdí, že originálne pohodlné riešenia, kombináciu klasiky z dreva a drevenej moderny, hostia oceňujú. Väčšinu z nich už pozná podľa tváre a mena. Nie preto, že ide o osobnosti, ale sú to hostia, ktorí prichádzajú pravidelne. Niekedy, keď idú okolo, odbočia z autostrády a zájdu si na obed či na kávu. „Do takej povesti sa oplatí investovať,“ myslí si D. Nussbaumer. Keď počuje námietku, že viacerí hotelieri investujú tak, aby sa im projekt rentoval čo najrýchlejšie a jeho môžu považovať za trochu streleného, zasmieja sa: „A je zlé byť tak trochu streleným?“ Hittisau žije zo strelených nápadov. V budove hasičskej zbrojnice má klub aj ženské múzeum, jediné v Rakúsku. Debnára Petra Lässerera prestali baviť sudy a vyrobil z jedloveho dreva vaňu s masážnymi dýzami. V miestnom wellness hoteli sa stala hitom. Kúpeľ stojí dvadsaťsedem eur a býva naň poradovník.

Hotelová knižnica